

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

I. Quomodo vocem Efficaciter usurpent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

5 Quod id sæpe fieri velit ut tantò magis excen-
centur, indigneatur, & gravioribus, ac pluribus
proinde criminibus implicentur.

6 Quod illuminare aliquando quidẽ eos aliquã
cognitione velit, imò gaudio & læticia aliqua,
adeoque persuasione tali imbui sinat, quã non mi-
nus persuadent sibi se electos esse, quã electi ipsi
sed eo tantum sine, ut excusatio ipsis adimatur,
quod nescierint quid fieri se oporteat, vel ut de
impotentia suã nullo fructu convincantur, & tan-
dem in sublime evecti, lapsu graviore in æternor-
um cruciatum Barathrum præcipitentur &
ruant. Breviter, tam insufficienti gratia donare, ut
necessarium planè sit illos in peccatis manere, in-
credulos fieri, eaque facere, per quã gravissimos
illos, & inenarrabiles æterni ignis cruciatus, ad
hoc, ut ne imperfectum, relinquatur univèrsim,
miseri in caput suum accersant.

Hic est secundus decretorum divinatorum ordo,
quem secundæ sententiæ auctores, qui sublapsarij
dici solent, passim aut ipsi statuunt in scriptis suis,
aut secundum hypotheses & fundamenta sua sta-
tuere necesse habent.

II Sunt qui alium quandam ordinem decreto-
rum divinatorum ex hypothetica & conditionata
Dei præscientia delumere solent, ne in absurda illa
manifesta incidant: sed quia necessum est ut ij vel
in Arminianam seu Remonstrantium sententiam
iaviti recidant, vel in alteram duarum supradicta-
rum relabantur, operæ pretium non iudicavimus
pluribus eorum sententiã examinare & exponere.

Instructiones ipsorum Calvinianorum pro ante-
memoratis duabus sententijs Fratrum suo-
rum intelligendis & refutandis.

CAP. III.

- I. Quomodo vocem efficaciter usurpent.
- II. Quomodo permissionem Dei definiant.
- III. Frivolam eorum esse distinctionem, inter necessi-
tatem infallibilitatis, & Coactionis.
- IV. Quomodo intelligant hominem mutabilem esse
conditum.
- V. Ineptas esse eorundem alias distinctiones, inter
Electionem, & saluationem; ac inter Reproba-
tionem & Damnationem.
- VI. Quod Calvinista Contra Remonstrantes sub Re-
probationis nomine etiam filios Fidelium non ad-
ultos comprehendant.
- VII. Syllabus Authorũ & verborũ ex iis excerptorũ, qui-

bus Calvinianorũ pars de prædestinatione senten-
tiã à Remonstrantibus damnatam profertur.

I. Ad supradictas duas sententias rectius intelli-
gendas nonnulla añotanda sunt, quã maiorẽ
lucẽ desiderant, propter tenebras, quibus à nonnul-
lis ex non ita nuper inuolutæ sunt & obscuratæ.

II. Ac primùm quidẽ eum Art. 2. mentio sit me-
diorũ, quã per eum Electi tum reprobi efficaciter
atq; inevitabiliter perducantur, notandũ est, vocẽ
Efficaciter generaliter accipi solere ab auctõribus
sententiæ illius, prout non tantummodò decretum
effectivũ, sed etiã permissivũ sub se complectitur.
Tam enim permissivum decretũ efficax illis dicitur
quã effectivum: nõ quòd permissio propriè
efficientiã aliquam aut importet, aut significet in
ordine ad effectũ vel eventum; sed quòd ea posita
non minus necesse sit eventũ existere, quã si per
veram & realẽ aliquam efficientiã perduceretur.

II. Permissio enim illis nõ est impedimentorũ,
quã efficaciter eventum inhibitura essent, suspen-
sio: hac enim posita manet adhuc voluntas inde-
terminata & indifferens ad alterum oppositorum,
neq; vlla peccati futuritio necessariò sequitur; sed
permissio illis est vel subtractio, vel nõ datio, vel
nõ continuatio illius siue gratiæ, siue influxus siue
potentiæ, qua posita nõ potest non fieri, ut homo
peccet. Eodẽ prorsus modo quo permissione posita,
ut lapis naturã suã grauis, manu alicuius antea
sustentatus in sublimi deorsum cadat, fieri nõ po-
test, qui lapis ex alto decidat, non quòd permissio
illa propriè efficiat, aut vim aliquã lapidi impru-
mat, ut cadere eũ necesse sit, sed quòd lapis naturã
sua grauis, sublato impedimento, pondere suo na-
turali deorsum vergat. Eadem ratione hominẽ la-
bi necesse fuit posita hac permissione, non quòd
permittendo efficietur lapsus, sed quòd permis-
sione posita homo sibi & suæ naturæ relictus non
possit nõ peccare. Quã causa etiã est, cur decretũ
hoc divinũ de permittendo lapsu efficax dicatur ab
ijs, etsi nõ effectivũ: ac proinde nõ minus inevita-
bile sit quã si effectivum esset. Id quod propterea
etiã necesse habet dicere, quia alioqui concipi nõ
posset, qua ratione absoluto decreto Electionis &
Reprobationis subordinetur Decretum de per-
mittendo lapsu, cum hoc ipsum infallibile mediũ
non foret exequendi Decretum illud; idque pro-
pterea, quòd posita permissione libertas homi-
ni salva relinquatur, ita ut possit non peccare;
Quia verò causa deficiens in necessarijs ad cau-
sam efficientem reducitur, hinc est, quòd alij